

Flyv altid højere



- For tre hundrede år siden var vi blevet brændt på bålet, siger prinsesse Märtha Louise.
- Ork ja, flere gange, forsikrer Elisabeth Nordeng.

At tro på engle kræver mandsmod. Også af en prinsesse. Mød to, der tør være anderledes - Elisabeth Nordeng og Norges prinsesse Märtha Louise



Tekst: Charlotte Rørth /
Foto: Keld Navntoft/Scanpix
charlotte.roerth@nordjyske.dk

De er blevet fornedret, forhånnet, latterliggjort.

De er blevet kaldt skruppelløse forretningsfolk, pengegriske og kyniske.

De har fået at vide, at de er blasfemiske, gudsfjendske og burde brændes på bål.

Alligevel sidder de her midt i en restaurant mellem mange mennesker i København og ler.

Længe.

De ser egentlig helt almindelige ud. Lækre og smukke i silkebluser og blid læbestift, men ikke overjordisk skønne eller utilnærmelige.

Umiddelbart kunne de være karrierekvinder inden for hvad som helst.

Og karrierekvinder er de.

Norske endda.

Men det er ikke inden for hvad som helst.

Deres business er engle.

De har skrevet to bestsellerbøger om deres kommunikation med de væsener, der optræder i alle religioner, men for de fleste i dag er henvist til kvistene på juletræet.

Den første af bøgerne, "Mød din skytsengel", er netop udkommet i en særlig udgave i USA og Rusland - den anden, "Englenes hemmeligheder", er lige udgivet i Danmark.

De har indtil nu omsat for 30 millioner kroner alene i Norge. Andre tal kendes ikke.

Deres engleskole, den første i verden, er booket op. 25 elever begynder hvert år på den tre år lange uddannelse i Oslo - nordmænd, danskere, svenskere, kristne, muslimer, buddhister.

De underviser på skolen og er også terapeuter for enkeltpersoner.

De tjener penge, ja, men de kunne have fundet en langt lettere måde at tjene mange flere penge på. Være blevet i deres job. Den ene havde endda tjeneste som prinsesse.

De behøvede slet ikke udsætte sig selv for al den spot og spe.

Usikkerheden

Men det var værre at lade være.

- Det har ikke været let, men jeg havde været *kjempe* usikker, bange og træt i mange, mange år af at gå og gemme mig. Jeg brugte så mange kræfter på at lukke mig selv inde i skabet. Ingen måtte se mig. Jeg måtte hele tiden koncentrere mig om ikke at komme til at afsløre mig selv, husker prinsesse Märtha Louise, 41 år, og lukker imaginære skabslåger foran sig.

Først den ene, så den anden, og så slår hun armene ud, så hun er lige ved at vælte vinglassene og blomsterne på bordet.

- Det var en enorm lettelse at komme ud af skabet og stå ved, hvem jeg er, siger hun, der nu ikke længere er en norsk kongelig højhed og derfor ikke får apapage. Hun er stadig medlem af kongefamilien, prinsesse er en del af hendes

navn, men arve tronen kan hun ikke.

Sammen med sin mand, Ari Behn, og deres tre døtre flyttede hun i sommer til London. Endnu et af de overraskende valg, hun, der også har en almindelig uddannelse som fysioterapeut, har truffet. Og som også gav hende hårde ord med på vejen fra den norske presse.

- Jeg for min del er vokset op med altid at få kritik. Uanset hvad jeg gør, er der nogen, der synes, det er forkert. Forkert kjole, forkert hat, forkert hår, sådan er det. Jeg har grædt og grædt, siger Märtha Louise, der "blev så *sliten*" af at være ude blandt folk allerede som barn, at hun måtte ligge "helt stille i lang tid", når hun havde været på som prinsesse.

- Jeg syntes, det var vanskeligt, men jeg satte ikke spørgsmålstegn ved det. Som barn tænker man ikke, at man er anderledes. Man tror, andre er som en selv. Når det så går op for en, gemmer man sig, beskytter sig. Uanset hvordan man er anderledes, tror jeg, funderer Märtha Louise.

Ikke som andre

Elisabeth Nordeng, 44 år, har aldrig været kongelig. Hun er mere som vi andre, men har også altid følt sig "ensom og ikke som de andre".

- Jeg var så gennemstresset, at du ikke tror det. Altid. Jeg var utroligt nervøs og tvivlede på mig selv. Det, jeg oplevede og erfarede, kunne jeg ikke dele med andre, husker Elisabeth Nordeng, der har haft tæt kontakt med sin skytsengel, som hun kalder Pigen, fra hun var helt lille.

På samme måde som andre, der ikke er, som folk er flest, gemte de to sig bag et skjold.

De er begavede og ønskede ikke at give ballade. De tog opdragelsen til sig. De blev dygtige unge kvinder.

- Samtidig har vi begge været meget usikre, utrygge *jenter* på hver vores måde, konstaterer Elisabeth Nordeng.

Det er I ikke nu?

- Nej, siger hun.

- Slet ikke, siger prinsessen og fortsætter:

- Nu er der ikke mere at skjule. Nu kan jeg slappe af. Jeg er kommet ud af sækken, som vi siger i Norge.

Det lyder så let?

- Det er det ikke. Du skal jo acceptere hele dig selv. Det er da ikke sådan ligetil. Hvis du gør det halvvejs og kun er anderledes så langt, som andre accepterer det, knækker du jo helt sammen af stress over at tilpasse dig og holde øje med andres grænser og opfattelse af dig. Man må stole helt på sig selv, uddyber prinsessen, og man kan gøre sig til kyniker og kalde til orden og sige, at det er tomme ord fra en forkælet overklassetøs, men man kan også vove at høre efter, om ikke der er noget at hente hos hende og Nordeng.

For hvordan formår de at leve med al den latterliggørelse?

... fortsættes næste side ...



» Vi må af med stigmatiseringen. Vi, der er synske, skal ikke brændes på bålet. Men det sker helt fysisk i dag. På akkurat samme måde som før. Nu er det bare pressen, der gør det.

Engle

- De er åndelige væsener skabt af Gud før menneskene.
- De første engle kom hos Irans Zarathustra i det 12. århundrede før Kristi fødsel.
- Der findes mange slags engle.
- Ærkeengle træder frem for mennesker.
- Jøderne har syv: Gabriel, Raphael, Michael, Uriel, Raguel, Sariel og Jeremiel.
- Den kristne kirke og islam har kun de fire første.
- Gabriel bebudede ifølge islam Muhammeds komme.
- Lucifer (Satan) er en falden engel.
- I den romerskkatolske og den ortodokse kirke har alle en skytsengel.
- I islam har man to.
- Protestanterne har ingen.
- Prinsesse Märtha Louise og Elisabeth Nordeng mener, at alle har en skytsengel.
- Gennem forskellige meditationer kan man også komme i kontakt med de syv ærkeengle.

Al den nedgørelse og usynliggørelse og stigmatisering, der også rammer alle andre, der er anderledes?

Om de er engletroende, homoseksuelle, handicappede eller på anden måde forskellig fra dem, der er så mange af, at de føler, de har ret til at nedgøre dem, de kalder de andre.

- Vi begyndte ikke på alt det her for at overbevise eller tilfredsstille andre, lyder Märtha Louises første del af forklaringen.

Store forandringer

Allerede inden de gik ud og fortalte alverden, at de kommunikerede med engle, havde de bestemt sig for, at andres godkendelse af dem ikke var en drivkraft.

- Det handler om noget andet, siger Elisabeth Nordeng.

- Ja, siger Märtha Louise.

- Vi erfarede så store forandringer ved at stå ved os selv, at det føltes alt for egoistisk at holde det for os selv, fortsætter prinsessen, der har "fuld forståelse for, at ikke alle er enige med mig".

- Det er da o.k., at de er *ute på tur*. På afveje, hedder det vist på dansk, ikke, spørger hun og slår igen et meget lidt royalt grin op, et forløsende grin, der gør sig godt på de alt andet end bonede gulve, de to bruger det meste af deres tid på nu.

De er store navne i den spirituelle verden, men kommer også langt ind i andre kredse, helt almindelige kredse, men de er "ikke missionerende".

- Dem, der har brug for os, kommer til os. Vi har ikke sandheden, men har oplevet noget, der er godt for os. Det er ikke sikkert, det er godt for andre, sam-

menfatter Märtha Louise, og Elisabeth taler om at "bruge sin tid til det, man vil skal være vigtigt".

- Vi går ikke ind i debatter, vi går ikke op i at give modsvar, vi arbejder med vores. Man kan let bruge hele sit liv på at svare igen, ikke, spørger hun, og det lyder lige så let som hendes blonde krøller.

Hvis ikke man vidste bedre.

For hun er mor til fire børn mellem 11 og 20 år, har haft karriere i skibsbranchen og gik fra den ene dag til den anden fra at have været fuldt beskyttet i sin ukendthed til at være jaget vildt for norsk presse, både den seriøse og den sladdervorne.

- Vi er ikke ligefrem de eneste, der ved, at de (engle, red.) findes, vel? Men mange er åbenbart rædde for det, de ikke lige forstår med det samme, og så er det så let at latterliggøre os, konstaterer Elisabeth, der "fokuserer på dem, der har brug for mig".

At rette blikket de rette steder hen har været helt afgørende for deres overlevelse, mener de.

I stedet for at få alle til at holde af sig holder de fast i, at de ikke har sandheden, men at der skal være plads til, at også de har ret til at være på jorden uden at blive nedgjort.

Ligesom der skal være plads til dem, der er uenige med dem.

- Det er en lang proces. Den varer nok hele livet, forudser Elisabeth.

- Ja, og da er det jo *så fint* at være to, supplerer Märtha Louise, der "altid ringer de dage, jeg har det svært".

- Og så ringer jeg til hende ugen efter, svarer Elisabeth og sukker:

- Indimellem bliver jeg da træt af det. Hvorfor tager jeg mig det her nær? Hvorfor ikke bare være ligeglad? Hvor-

for ikke bare lade være?

Prinsessen ler til hende.

- Det går jo aldrig, siger hun.

- Vi skal jo holde hinanden fast på, hvad der er vigtigt, ikke?

- Jo, svarer Elisabeth, og tjeneren kommer.

Accepten

De to bestiller og ser ikke blikkene fra bordene omkring dem.

De kender den, opmærksomheden. Overalt, hvor de går, drejer andre hovederne.

- De mest kritiske og negative råber højt. Sådan er det. De, der er åbne, kommer lige så stille hen til os bagefter. Vi er mere accepterede nu, erfarer Elisabeth.

- Det er til og med blevet lidt hipt, siger Märtha Louise.

- Det er sandt, men egentlig er vi ikke så optaget af, om andre støtter os eller ej. Vi er mere optaget af vores arbejde med de mennesker, der kommer til os, uddyber Elisabeth.

- Men det er, som om der er en helt ny åbning. Man er ikke så tosset som for 15 år siden. Selv venner, der har grinet af mig før, kommer hen til mig og fortæller om ting, de har drømt, spørger mig om noget, de har oplevet, fortæller Märtha Louise.

- Ja, det sker faktisk tiere og tiere, indskyder Elisabeth.

- Det gør det. Og derfor skal vi blive ved at tale om det, fastslår Märtha Louise, og hendes stemme bliver stærkere, dybere, mens hun fortsætter:

- Vi må af med stigmatiseringen. Vi, der er synske, skal ikke brændes på bålet. Men det sker helt fysisk i dag. På akkurat samme måde som før. Nu er

det bare pressen, der gør det.

De to har været "og er udsat for en sand hekseproces" især i Norge, mener hun.

- Det afgørende for dem, der udtaler sig, er jo ikke os og det, vi er og gør. De har jo ikke læst bøgerne. Vi spurgte engang til et pressemøde, og der var kun tre, der havde læst den første bog, som de alle sammen sad der og spurgte om.

I stedet tager de en enkelt sætning og hiver den ud af sin sammenhæng og spørger andre, som heller ikke har læst bogen, om deres holdning. Så trækker de det frem på forsiden, og så kommer der en masse artikler ud af det. Andre skriver jo bare videre på det, på nettet og i andre aviser, også i andre lande. Vi har set det så tit, fortæller Märtha Louise og fortsætter:

- For tre hundrede år siden var vi blevet brændt på bålet.

- Ork ja, flere gange, forsikrer Elisabeth Nordeng.

Og de ser på hinanden og bryder ud i så stor en latter, at børnene under bordet bag dem kravler ud under dugen, og tjeneren, der kommer med maden, ser helt befippet ud.

Han stiller de sorte stenfade med frokostanretningen foran de to, prinsessen tager kniven i hånden, men inden hun skærer, kigger hun op og siger:

- Det har faktisk været interessant at følge, at vi ikke er kommet længere som mennesker, end at vi hidser hinanden op på sådan en primitiv måde.

Der spises lidt. Drikkes lidt. Men stilheden holder ikke længe.

... fortsættes næste side ...

AALBORG



Juleshopping – all inclusive

400 butikker & Danmarks flotteste julemarked
Fredag, lørdag og søndag åbent til kl. 19.00



- Folk afviser det, de ikke kender til, og digter videre på det, så de kan afvise det, forklarer Märtha Louise og henviser til, at der i Norge blev sagt, at de to talte med de døde, hvilket fik flere til at kræve, at hun meldte sig ud af den norske kirke.

- Andre arbejder med spiritisme. Det er fint, men det gør vi ikke, siger Märtha Louise, der også fremhæver de seneste forslag om at få lavet dna-undersøgelser af de englefjer, de to skriver om i den nyeste bog.

- Jamen, havde de læst bogen, ville de vide, at de ikke materialiserer sig på samme måde som mennesker. Det kan de tro på eller lade være, men de kan da i det mindste læse, at vi ikke skriver, at de er fysiske. Det virker så voldsomt med den modstand, så emotionelt.

Det sårer jer?

- Det ved jeg ikke, om det gør mere. Jeg tror, vi er der, at når de peger på os, på et andet menneske, med en enkelt finger, så peger der tre fingre tilbage på dem selv, siger Märtha Louise og peger frem for sig.

Elisabeth nikker.

- Vi må gå bag om alle de ord, de kommer med. Jeg er sikker på, at de mest hidsige er dem, der selv har en skjult spiritualitet, siger hun om endnu en af de mekanismer, der gør, at hun på kun fem år har lært at leve med den modstand, der presses ind i hendes liv hver dag, fordi hun siger højt, at hun tror på engle.

- Der er så mange, der foreslår, om vi ikke bare kunne kalde det selvudvikling eller noget lignende. Bare ikke engle. Det ville være meget lettere for

jer at blive accepteret, hvis I lod være at snakke om engle, siger de. Det har de nok ret i. Men så bliver det *helt fel*. Det ville være forkert, uærligt. Det er jo engle, vi kommunikerer med, fortæller Elisabeth, og Märtha Louise indskyder:

- Indimellem er det, som om engle er en rød klud for folk. Også dem, der er kristne. Men der er engle i alle religioner, mange af dem er i Bibelen. Men den sidder de og selekterer i - og den selektion er tids- og kulturbestemt, fastslår hun.

Konflikter

Kritikken fra kristne kredse har været massiv, men ingen af dem ser nogen konflikt mellem kristendom og deres kommunikation med engle.

- Jeg er selv kristen, siger Märtha Louise.

- Det er jeg ikke, siger Elisabeth.

- Religionen er rammen om mit åndelige liv, men andre har andre rammer, siger Märtha Louise og forklarer, at hun ser åndelighed som det individuelle, mens religionen er den fælles ramme.

- På vores kurser er der både buddhister og katolikker og protestanter og muslimer og dem, som ikke har det, vi normalt kalder en tro. Man kan sagtens være et åndeligt væsen uden at være med i et kirkeligt samfund, uddyber hun.

På samme måde mener Elisabeth, at "man kan have en religiøs eller hellig oplevelse uden at tilhøre en religion".

- Vi skal være varsomme med begreberne. Vi tolker dem alle sammen så

forskelligt, siger hun, der ikke frygter, at åbenheden over for flere religioner giver holdningsløshed.

- Nej, men hvis man ikke får åbenhed ind i livet, ind i sin krop, bliver forankret i den til hverdag, så giver det ingen mening, forklarer Elisabeth.

- Mange mener, at man er fortabt, hvis man ikke er inden for rammerne af en religion, påpeger Märtha Louise.

- Jeg er det selv, fordi jeg tror på Jesus, men andre, der ikke er troende, kan have andre former at tage livet ind på, som kan være lige så værdifulde. Fordi man har en religion, er man ikke bedre, fastslår hun og understreger:

- Nogle gemmer sig blot bag den, som andre gemmer sig bag andre systemer, så de slipper for at tage ansvar for deres egne valg om at tage vare på deres eget liv og andres - eller lade være.

At de to ikke har ladet være, betyder ikke, at de er perfekte, fastholder de.

- Nej da, griner Elisabeth.

- Men vi har begge oplevet, hvor godt det var endelig at turde sige til andre, hvordan vi opfatter verden. Det kan vi ikke bare holde for os selv. Der kan jo gå andre som os, der ikke tør stå frem. Og de, der ikke er som os, skal vide, at det er o.k., at vi er her, siger prinsesse Märtha Louise.

Befriende

De tos opvækst "er næsten magen til hinanden", siger Elisabeth, omend de udefra set er vidt forskellige - hendes almindelig, prinsessens kongelig.

- Men vi var begge hypersensitive og tog enorme mængder af informationer

ind. De væltede ind over mig. Jeg anede ikke, hvad jeg skulle stille op med alt det. Hvad var vigtige indtryk? Hvad var sandt? Jeg var stresset og anede ikke, hvordan jeg skulle tackle det, husker Elisabeth og siger så pludselig:

- Jeg har altid snakket flydende norsk, ikke? Men det var ligesom ikke mit modersmål, vel? Det var først, da jeg fik det spirituelle sprog, at jeg begyndte at forstå verden.

- Ja, netop, afbryder Märtha.

- Netop. Det var som at få et sprog, så man kunne forstå og blive forstået. Da jeg voksede op, troede jeg også, at alle andre i et rum kunne mærke, hvordan alle andre havde det. Om de var kedede af det eller havde ondt. Det var anstrengende, men jeg troede bare, det var normalt, erindrer Märtha Louise, der tror, "mange børn har det i sig, men det lukkes ned".

Det samme siger Elisabeth, der selv "næsten altid har haft en længsel".

- En længsel efter at forstå. Hvorfor er vi her? Den ville ikke slukkes, så jeg læste en masse om spiritualitet og tro, men det havde aldrig helt noget med mig selv at gøre, husker Elisabeth, der hele sin opvækst og ungdom var meget genert og lukket.

Prinsessen "havde hestene", hun var rytter på højt plan, arbejdede meget med dem, masserede dem og brugte glæden ved fysisk kontakt til at blive uddannet som fysioterapeut.

- De holdt mig i live. De vidste jo ikke, hvem jeg var, og det var så befriende at kunne have den der helt tætte kontakt, som man har med dyr.

- *Life savers*, ler Elisabeth, og alvoren punkteres igen, men kort efter er de

» Der kan jo gå andre som os, der ikke tør stå frem. Og dem, der ikke er som os, skal vide, at det er o.k., at vi er her.



- Det er, som om der er en helt ny åbning. Man er ikke så tosset som for 15 år siden.

Titlerne

- Prinsesse Märtha Louise og Elisabeth Nordeng åbnede Astarte Education i august 2007. Den kaldes populært engleskolen.
- Uddannelsen i alternative behandlingsteknikker som reading, healing og berøring varer tre år.
- 25 elever fra de nordiske lande kommer ind hvert år.
- Prinsessen fortalte op til åbningen, at hun allerede som barn var synsk og havde kontakt med engle.
- Reaktionen i Norge var voldsom.
- Lagtingets præsident, Inge Lønning, teologiprofessor og medlem af partiet Høyre, sagde, at skolen stred mod kristendommen.
- Trygve Hegnar, chefredaktør på Finansavisen, kaldte Astarte Education ren svindel.
- Bergens Tidende bad på lederplads Märtha frasige sig prinsessetitlen.
- De to har siden udgivet: "Kend din skytsengel" og "Englenes hemmeligheder". Begge er udkommet på dansk på forlaget Lemuel Books.
- www.moddinskytsengel.dk
- **Prinsesse Märtha Louise:**
- Født 1971.
- Kong Harald og dronning Sonjas ældste barn.
- Storesøster til kronprins Haakon.
- Ved en lovændring i 1990 stod hun til at arve tronen, men i 2002 valgte hun at træde helt ud af kongehuset for at leve et liv som selvstændig.
- Hun får ikke apanage, kaldes ikke Hennes Kongelige Høyhet, og hendes fødselsdag er ikke officiel flagdag i Norge.
- Hun er stadig medlem af kongefamilien, har en hel del opgaver for den og den norske stat og er protektor for flere foreninger, blandt andet Foreningen for Muskelsyke, Norges Døveforbund og Special Olympics Norge.
- Hendes fulde navn er prinsesse Märtha Louise.
- Brylluppet med Ari Behn stod 24. maj 2002.
- De er forældre til: Maud Angelica, ni år, Leah Isadora, syv år og Emma Tallulah, fire år.
- Familien bor i London.
- **Elisabeth Nordeng:**
- Født 1968.
- Mor til Ulvar, 20 år, Lea Caspara, 14 år, Maud, 12 år, og Brage, 11 år.

igen seriøse og tilbage på slottet.

- Som kongelig går man ikke på en særlig skole og lærer, hvad man gør, når alle ser på en. Det er noget, vi bare skal kunne. Det er ikke noget, vi har snakket om som sådan, fortæller Märtha Louise.

- Men min mor og far er vældigt inkluderende mennesker, og far har - heldigvis også offentligt - sagt flere gange, at han ikke nødvendigvis er enig i alt, hvad hans børn gør, men at han "håber, de altid ved, hvor glad jeg er i dem". Min mor arbejdede for eksempel hårdt for at introducere os og andre i Norge for moderne kunst i begyndelsen af 1980'erne. Jeg var vældig afvisende, det var jeg faktisk, men nu kan jeg jo se, hun gjorde som mig. Vi vil åbne folks øjne, så de accepterer andre syn på verden end deres eget.

Den kongelige familie kunne have sagt så meget andet?

- Det kunne de, ja.

Men I snakker om englener?

- Du må gerne spørge, men jeg har kun et svar: Det er privat, svarer prinsessen, der er diplomatisk, også når det gælder svar på, om bøgerne kun sælger, fordi hun er prinsesse.

- Det tror jeg ikke om køberne, nej. Men jeg har kendt mange kendte, som så gerne vil være kendte, at det bliver et mål i sig selv. Så mister de sig selv fuldstændig. Det gør jeg ikke. Jeg vil gerne være kendt for englenerne. Det er jeg stolt af.

- Det er jeg også, supplerer Elisabeth.

Snakker du med din familie om englenerne, Elisabeth?

- Børnene har det gået greit med. Mine forældre, de forstår det ikke, så vi snakker om noget andet. Det er sådan, det er. De har altid set mig som den mærkelige. Jeg er ikke trist over det længere. Jeg vil ikke bruge mere energi på det, siger hun, der tager store ord i brug om sit nye liv som fuldtidsengleterapeut, -underviser og skribent.

- Jeg tør godt sige, at jeg er ydmyg og taknemmelig over at få lov at arbejde med det, jeg er optaget af. At kunne flytte folk, tænde en lille glød i deres øjne.

De skriver om og underviser i det, de selv har erfaret. Der fandtes ingen engleskoler før deres, og deres bøger beskriver metoder, de har fundet frem til.

Metoder til at få kontakt med sig

selv gennem en kontakt med de engle, alle religioner har beskrevet som budbringere mellem det ikke-jordiske liv og menneskeheden nede på kloden.

- At lære at få min aura på plads var en *life changer*. Før havde jeg min aura ud over hele Norge. Alle havde lov at få en bid af mig. Jeg skulle være alle steder. Jeg var aldrig god nok. Alle skulle kunne lide mig, jeg var hele tiden derude - på jagt efter bekræftelse, og alle sagde noget, det gør folk jo, forklarer Märtha Louise og fægter med armene langt foran sig, så tjeneren, der kommer med kaffen, igen ser forundret til.

- Da jeg fik min aura på plads, fortsætter hun.

- Så blev alle de andres stemmer mindre tydelige, mens min egen blev stærkere. Nu vælger jeg for mig. Det er ikke andres syn på mig, der er afgørende.

Modsætninger smuldrede

Prinsessens ord om engle og aura skurrer i manges ører, men hun taler videre. Det er hendes måde at forstå det på, der sker med hende.

- Andre kan bruge andre ord. Det er greit. Men det her virker for mig.

De to mødtes, da de tog en to og et halvt år lang uddannelse i clairvoyance frem til sommeren 2005, men de "havde så utrolig dårlig kemi", husker Elisabeth, der ikke havde "noget som helst at tale med hende Märtha om".

Tilfældigvis mødtes de i foråret 2007 og kom til at tale om engle, og "nu afslutter vi hinandens sætninger", siger Märtha Louise.

Alt er gået "vanvittigt stærkt", som hun siger, men det har "passet sammen", og allerede i august samme år åbnede de Astarte Education, engleskolen, i Oslo.

Siden tog mediestormen til, men prinsessen svarer nej på spørgsmålet om, hvorvidt hun er flygtet til London.

- Nej, men jeg nyder da at gå i fred, svarer hun hyperdiplomatisk og skraldgriner endnu en gang.

- Ingen af os arbejder for at være kendte, siger Elisabeth, da deres latter er stilnet af.

- Vi er bare trygge, nu vi har fundet vores sprog. Vi holder ikke så meget tilbage længere. Kan bare være os, uddyber hun, og prinsessen tager over.

- Vi har begge ben solidt plantet i jorden, men vi lægger ikke alle de der faste planer og skemaer for vores liv. Vi går, hvor englener inspirerer os til. Der, hvor hjertet klinger. Det lød fint,

ikke, ler hun og snapper højtideligheden væk, mens Elisabeth prøver at få sagt, hvad der gør hende mest stolt af det, de gør.

- At stå ved os. At holde fast i, at det er o.k. at være som os. At ville være sådan nogle, der vil den dybe kontakt mellem mennesker. Folk trænger til den. De kommer til os, selv om de ikke kender os, og fortæller om de mest betydningfulde ting i deres liv, oplever Elisabeth, og så siger hun en sætning, der atter får latteren til at forstyrre bordene omkring dem.

- Jeg er faktisk meget dårligere til *smalltalk* end til *intim talk* ...

- Uh, det sagde du ikke, lyder det under spruttende grin fra Märtha Louise, mens Elisabeth forsøger at holde sig seriøs.

- Jamen, Märtha, hjertets sprog, du ved? Ikke det der overfladiske?

- Altså, Elisabeth, *intim talk*, hikster prinsessen, og grinet smitter. Elisabeth må give efter, sekunderne drukner i smil, og til slut tager hun det sidste ord ved at mene, at "det siger meget mere om dig, at du kan tænke sådan, end om mig", og Märtha nikker bare og ler videre.

De er lettede.

Det er det ord, de bruger igen og igen.

Lettede.

- Men vi letter ikke, ler prinsessen og fanger ordspillet med et glimt i øjet, inden hun forklarer, at flere og flere er som hende og Elisabeth.

- Mange flere børn er hypersensitive. Faktisk er vi alle på den vej, vi to er på, forsikrer hun.

- Mange har bare slet ikke opdaget, at de er på det tog, uddyber Elisabeth. *Hvorfor kan de ikke se det?*

- Jeg tror, at det er så frygteligt banalt. Det er jo en anden måde at forholde sig til verden på end den, de er vokset op med, og det er utrygt med store forandringer. Og det er svært at tage greb om sig selv, som vi kalder det. Det er meget nemmere at fortsætte med livet, som det er, forklarer Märtha Louise.

- Det respekterer vi, fortsætter Elisabeth, der dog gerne vil opfordre til, at man denne jul ikke nøjes med at hænge engle på træet.

- Kig på dem. Brug dem til at minde jer om at være åbne over for andre. Og over for jer selv. Hæng dem op inde i jeres eget liv, foreslår Elisabeth Nordeng, og Märtha Louise nikker.

- Det var fint sagt, siger hun.

- Vældigt fint sagt.